

Jorden her i vort Land i høj Grad trænger til Grundforbedring, og der ved denne Grundforbedring i Virkeligheden aabnes Mulighed for en øget Produktion samtidig med, at der gives Arbejde til ledige Hænder, er det efter min Opfattelse en af de Veje, man absolut bør gaa for at frembringe en bedre økonomisk Stilling herhjemme, end vi hidtil har haft. Jeg tror, det vil være meget bedre at skaffe Balance i Regnskabet ved at forøge Produktionsmulighederne for de enkelte Erhverv end ved Nedsikring af de forskellige Udgifter, enten det er til uproduktive eller — og navnlig — til produktive, det sidste fører kun til en yderligere Armod for Samfundet. Der er vist faa Foranstaltninger, der foretages her i vort Land til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, hvor Arbejdslønnen udgør en større Del af de samlede Udgifter end ved Grundforbedring af Jorden. Det er derfor trist, synes jeg, at se den ringe Betydning, denne Lov har haft i de to Aar, der er gaaet, siden Loven blev vedtaget her i Rigsdagen. Som allerede nævnt er der bevilget 1 Mill. Kr. aarlig i de to Aar paa den Maade, at der kan gives den enkelte Jordbruger Laan paa indtil 1500 Kr., og hvis alle disse Laan havde været paa 1500 Kr. — det er oplyst, at de ikke alle har været det —, vilde det sige, at kun een Laansøger i hver Kommune og ikke en Gang det vilde kunde faa Del i de Goder, der bydes gennem denne Lov. Til Trods for, at det kun er et saa lille Beløb, der er stillet til Raadighed, og til Trods for, at ikke flere har kunnet faa Del i Lovens Goder, er dette Beløb ikke nær opbrugt, idet der i det første Aar kun er brugt 356 000 Kr.; i det næste Aar er der fra 1. April 1922 til 15. Januar 1923 kun brugt 115 625 Kr. Man vil altsaa se, at Loven kun har fundet ganske ringe Anvendelse. Da Loven for to Aar siden blev vedtaget, gjorde jeg opmærksom paa, at som den var affattet af Ministeren og de to Flertalspartier, vilde den formentlig ikke faa stor Betydning, og det har vist sig, at denne Formodning var rigtig. Vi stillede den Gang ret indgribende Ændringsforslag, gaaende ud paa, at der skulde ydes større Laan til billigere Rente, og navnlig, at man gav Laanene Oprykningsret forud for tidligere Behæftelser, men alle disse Ændringer blev pure afvist af Flertallet. Ministeren erkender, at Loven ikke har faaet den Betydning, man fra den Side havde tænkt sig, idet han nu nedsætter det Beløb, der stilles til Raadighed, fra 1 til $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Da jeg ikke har nogen Tro til, at Ministeren og de Partier, hvortil han støtter sig, vil være med

til at gennemføre de gennemgribende Ændringer, som er nødvendige for, at Loven, naar den er vedtaget, kan faa den Betydning, den burde have, skal jeg ikke fremsætte Ønske om Udvalgsbehandling. Forslaget er jo trods alt et lille — ganske vist meget lille bitte — Skridt i den rigtige Retning, nemlig at forøge Produktionsmulighederne for et Erhverv her i Landet. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling her i Tinget.

Raffnsøe: Jeg kan slutte mig til de to foregaaende Talere med Hensyn til deres Anbefaling af Lovforslagets Formaalstjenlighed. Jeg kunde have ønsket, at der i Lovforslaget stod, at der anvendes *indtil* det og det Beløb. I 2det Stykke af § 1 staar der, at „Renten dog kan nedsættes eller forhøjes ved Bestemmelse paa de aarlige Finanslove, saafremt Statens egen Renteydelse skulde blive mindre eller højere end 5 pCt. p. a.“ Jeg kunde ønske, at faa dette Udtryk „Statens egen Renteydelse“ defineret. Staten laaner jo til meget forskellig Rente. Menes der Gennemsnittet af, hvad Staten betaler i Rente af sine Laan, eller hvorledes skal Udtrykket forstås? Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Kr. Pedersen: Ogsaa jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget. Jeg har heller ikke nogen Tro til, at en Udvalgsbehandling vil føre til nogen Ændring i selve Grundlaget, og jeg skal derfor heller ikke stille Krav om Udvalg. Den ærede Ordfører begyndte med at sige, at Loven havde virket tilfredsstillende, og antydede, at der var god Fremgang i dens Benyttelse. Det synes jeg ikke fremgaar af de Oplysninger, vi her faar. De 115 000 Kr. indtil 15. Januar tyder ikke paa, at Loven vil blive udnyttet saa meget i indeværende Aar som i Fjor. Man kan kun beklage, at disse Penge ikke i højere Grad bliver benyttet; men det ligger jo i forskellige Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Raffnsøe spurgte om, hvorledes Udtrykket „Statens egen Renteydelse“ skulde forstås. Nu faar vi jo høre, hvad den højtærede Minister siger; men jeg har det Indtryk, at det maa forstås saaledes, at det er den Rente, som Staten til de forskellige Tidspunkter laaner til; andet kan det vel fornuftigvis ikke betyde. Jeg skal anbefale Lovforslaget til Vedtagelse hurtigt og uforandret. De Ændringer, der er foretaget, er der ikke noget at sige til. Renten er sat ned fra 6 til 5 pCt.,